
Nominatierapporten

Gouden Kalveren 2014

Beste Korte Documentaire	3
Jeroen van Velzen voor A GOAT FOR A VOTE	3
Tijs Tinbergen & Jan Musch voor MEESTV, HOE DE KOOLMEES MIJ GELUKKIG MAAKT.....	3
Masha Novikova voor OLEG KLIMOV: BRIEVEN AAN JEZELF	3
Beste Lange Documentaire	4
Tatjana Božić voor HAPPILY EVER AFTER.....	4
Niels van Koevorden & Sabine Lubbe Bakker voor NE ME QUITTE PAS	4
Karin Junger voor SEXY MONEY.....	4
Beste Korte Film	5
Steven Wouterlood voor ALLES MAG	5
Rob Lücker voor KORT! - DAS WAD.....	5
Douwe Dijkstra voor DÉMONTABLE.....	5
Beste Actrice Televisiedrama	6
Elsie de Brauw voor haar rol in DUIVELSE DILEMMA'S - SYMBIOSE.....	6
Kim van Kooten voor haar rol in HOLLANDS HOOP	6
Loes Schnepper voor haar rol in ONE NIGHT STAND IX – VOOR EMILIA	6
Beste Acteur Televisiedrama	7
Maarten Heijmans voor zijn rol in RAMSES	7
Marcel Hensema voor zijn rol in HOLLANDS HOOP	7
Mads Wittermans voor zijn rol in ONE NIGHT STAND IX – VRIJ.....	7
Beste Televisiedrama	8
Norbert ter Hall voor A'DAM – E.V.A. 2	8
Dana Nechushtan voor HOLLANDS HOOP	8
Michiel van Erp voor RAMSES	8
Beste Geluid	9
Albert van Veenendaal & Erik Langhout voor FLAT EARTH.....	9
Michiel de Boer voor HELIUM	9
Wart Wamsteker voor DE POEL.....	9
Beste Muziek	10
Djurre de Haan voor AANMODDERFAKKER.....	10
Christiaan Verbeek voor HELIUM.....	10
Rowwen Hèze voor HEMEL OP AARDE	10
Beste Production Design	11
Elza Kroonenberg voor AANMODDERFAKKER.....	11
Alfred Schaaf voor HEMEL OP AARDE	11
Kurt Loyens voor SOOF	11
Beste Camera	12
Tibor Dingelstad voor HELIUM	12
Melle van Essen voor JONGENS	12
Aage Hollander voor NENA.....	12

Beste Montage	13
Boudewijn Koole voor HAPPILY EVER AFTER.....	13
Axel Skovdal Roelofs voor HELIUM.....	13
Marc Bechtold voor SOOF	13
Beste Vrouwelijke Bijrol	14
Elise Schaap voor haar rol in AFSCHIED VAN DE MAAN	14
Lies Visschedijk voor haar rol in HEMEL OP AARDE	14
Willemijn van der Ree voor haar rol in ZOMER.....	14
Beste Mannelijke Bijrol	15
Ton Kas voor zijn rol in JONGENS.....	15
Bob Schwarze voor zijn rol in SUPERNOVA	15
Steeff Cuijpers voor zijn rol in ZOMER.....	15
Beste Actrice	16
Ariane Schluter voor haar rol in LUCIA DE B.	16
Abbey Hoes voor haar rol in NENA	16
Sigrid ten Napel voor haar rol in ZOMER	16
Beste Acteur	17
Gijs Naber voor zijn rol in AANMODDERFAKKER	17
Jacob Derwig voor zijn rol in HET DINER.....	17
Gijs Blom voor zijn rol in JONGENS	17
Beste Scenario	18
Anne Barnhoorn voor AANMODDERFAKKER.....	18
Edward Stelder voor HEMEL OP AARDE.....	18
Saskia Diesing & Esther Gerritsen voor NENA.....	18
Beste Regie	19
Michiel ten Horn voor AANMODDERFAKKER.....	19
Mischa Kamp voor JONGENS	19
Saskia Diesing voor NENA.....	19
Beste Film	20
AANMODDERFAKKER – Iris Otten, Sander van Meurs, Pieter Kuijpers voor Pupkin Film.....	20
HEMEL OP AARDE – Pieter Kuijpers, Sander van Meurs, Iris Otten voor Pupkin Film	20
NENA – Hanneke Niens, Hans de Wolf voor KeyFilm.....	20

Beste Korte Documentaire

Jeroen van Velzen voor A GOAT FOR A VOTE

Dit schijnbaar eenvoudige verhaal van een schoolverkiezing biedt alle elementen van de grauwe realiteit buiten de schoolmuren. Drie kandidaten, een meisje en twee jongens, nemen het tegen elkaar op in hun strijd om het 'presidentschap'. Het is een heldere film, opgewekt haast, maar daarnaast een mooi opgebouwd drama met verliezers en een winnaar. De makers slagen er in om binnen deze beperkte arena en in korte tijd de drie verschillende karakters tot leven te brengen. In kleine tafereeltjes waarin de camera stijlvol natureel observeert, ontvouwt zich de ongelijkheid: zonder geld en connecties is het moeilijk om de harten van je kiezers te winnen. In deze bitterzoete les over democratie blijf je als kijker tot op het laatst hopen dat de uitkomst ooit anders zal zijn.

Tijs Tinbergen & Jan Musch voor MEESTV, HOE DE KOOLMEES MIJ GELUKKIG MAAKT

Alles wat een film nodig heeft om een verhaal te vertellen zit in deze documentaire. Geboorte, leven en dood, gefilmd op tien kubieke centimeter; een miniwereld waarin alles gebeurt wat ook in de grote wereld plaatsvindt. De makers hebben met een enorme gedrevenheid en passie, minutieus vastgelegd wat er in dat kleine wereldje gebeurt. De liefde die Tijs Tinbergen en Jan Musch voor hun onderwerp tonen is aanstekelijk. Ze bespieden hun onderwerp zonder opsmuk en met een enorm enthousiasme, wat heeft geleid tot een bijzondere film over een vogelfamilie die staat voor Nederland in het klein.

Masha Novikova voor OLEG KLIMOV: BRIEVEN AAN JEZELF

Als chroniqueur van zijn tijd legt de Russische oorlogsfotograaf Oleg Klimov met iconische beelden de ineenstorting vast van het immense Sovjetrijk en de jaren die daarop volgden. In 'Brieven aan jezelf' volgt de filmmaakster hem op zijn terugkeer naar drie oorlogsgebieden: Nagorno-Karabach, Abchazië en Tsjetsjenië. Op zoek naar wat er geworden is van de mensen die Oleg destijds fotografeerde.

Op de voor haar kenmerkende wijze filmt Masha Novikova met haar camera onverschrokken, maar liefdevol de rauwe werkelijkheid van het post-Sovjetrijk.

Gaandeweg blijkt de zoektocht van de fotograaf naar de mensen achter de foto's ook een zoektocht naar zichzelf, waarin hij worstelt met een oorlogstrauma. De ontknoping in Tsjetsjenië geeft de film zijn wrange essentie mee. Hoe kan Klimov als journalist nog objectief verslag doen wanneer hij tegelijkertijd verteerd wordt door diepe schaamte over wat zijn eigen landgenoten daar aanrichtten? Deze documentaire laat feilloos zien, dat in de verscheurdheid van de fotograaf de pijn van het huidige Rusland schuilt.

Beste Lange Documentaire

Tatjana Božić voor HAPPILY EVER AFTER

In een wervelwind van archief, beeldassociaties en 'home movie-materiaal' ontvouwt zich het verhaal van een vrouw en haar zoektocht naar de perfecte liefde. In het opzoeken van oude geliefden leert zij zichzelf kennen.

De dramaturgische opbouw en de manier van vertellen heeft fictie-achtige proporties en geeft tegelijkertijd nooit het gevoel dat wat je ziet niet echt is. In ritme, versnelling en in wisseling van scènes en monologue interieur is deze film superieur samengesteld. De maker weet zichzelf als hoofdpersoon en verteller humorvol, kwetsbaar en meedogenloos aan de kijker uit te leveren.

Niels van Koevorden & Sabine Lubbe Bakker voor NE ME QUITTE PAS

Op het desolate Belgische platteland in een dorpje aan de rand van een verlaten bos speelt zich onopvallend een klein drama af. Als Marcells vrouw hem met de kinderen verlaat zoekt hij troost bij de levenswijze vrijbuiters Bob. De heren vinden elkaar in hun eenzaamheid en verliezen zich in hun nachtelijke zuippartijen.

De filmmakers weten de schoonheid van mislukking en de berusting daarin van de beide mannen haarscherp vast te leggen zonder ooit sentimenteel te worden of hun mededogen te verliezen. In ogenschijnlijk futiele scènes zoals het langdurige gestuntel met een vliegenstrip of een close up van een ten dode opgeschreven kikker schuilt het uitzonderlijke talent van de makers om aan het gewone een symbolische waarde en universele betekenis te geven. In combinatie met een subliem samenspel van ritme, vorm en muziek in de montage krijgt deze tragikomische ode aan vriendschap en mislukking een bijzondere zeggingskracht.

Karin Junger voor SEXY MONEY

Deze muzikale documentaire is een eerbetoon aan vrouwen die ondanks alles op de been blijven. Met veel lef en bravoure is het Karin Junger gelukt om in een moeilijk en gevaarlijk land een groep uitgebuite vrouwen te volgen en hun verhaal op een heel intieme wijze te filmen. Op cruciale momenten was zij aanwezig en dat leidde tot onthullende en soms onthutsende scènes. Bijzonder aan deze film is dat de systematische uitbuiting van deze vrouwen op een terloopse manier is vastgelegd. Het levert een documentaire op die in al zijn facetten geslaagd is: goed gemonteerd, met mooie muziek, en uitgebalanceerde verhaallijnen. Het is een swingende film, die de kijker meeneemt in een voor velen onbekende en verbijsterende wereld.

Beste Korte Film

Steven Wouterlood voor ALLES MAG

ALLES MAG biedt een kijkje in het leven van Tygo, een elfjarige jongen uit Brabant, die ervan droomt majorette te worden. Hij is net verhuisd naar Amsterdam en vertelt zijn nieuwe klasgenootjes over carnaval, het mooiste feest van het jaar, waar alle remmen los gaan. Maar juist diezelfde ongeremdheid veroorzaakt in zijn leven en dat van zijn ouders een drastische omslag. Alles blijkt te kloppen aan deze vrolijke, maar ook gevoelige film: het ronde verhaal, het overtuigende acteerwerk en de culturele gelaagdheid. Daarbij wekt de pretentieloze uitvoering een enorme dosis sympathie op. Dit alles gebundeld binnen de beperkte speelduur van een korte film, dat getuigt van een groot vakmanschap.

Rob Lücker voor KORT! - DAS WAD

DAS WAD is een buitenissige komedie die zich afspeelt op een uitgestrekte waddenvlakte. Een Joodse schatzoeker stuit per toeval op een periscoop uit de tweede wereldoorlog. Als bij nader onderzoek blijkt dat aan deze periscoop een complete onderzeeër, inclusief bemanning vastzit, breekt de oorlog opnieuw uit. In DAS WAD volgen de onverwachte, absurde en komische gebeurtenissen elkaar in rap tempo op. De film is slim gemonteerd, met bravoure in elkaar gezet en werkt geleidelijk toe naar een megalomane climax. Dit is waar het genre korte film voor bedoeld is.

Douwe Dijkstra voor DÉMONTABLE

DÉMONTABLE is een experimentele film, waarin verschillende digitale en analoge technieken worden ingezet om een eigentijds verhaal te verbeelden. Actuele oorlogsvoering in het Midden-Oosten wordt gereduceerd tot een merkwaardig schouwspel aan de keukentafel, waarbij helikopters de krant bombarderen en gewapende rebellen het koffiekopje aanvallen. Het is bewonderingswaardig dat Douwe Dijkstra de conventies van de traditionele film aan zijn laars lapt en toch een krachtige, gebalanceerde film weet neer te zetten. Daar waar de meeste producties de grootst mogelijke moeite doen om green-screens weg te werken, wordt in DÉMONTABLE juist dat kijkje achter de schermen toegevoegd aan de montage. Dit soort keuzes levert een eigenwijs en hedendaags filmexperiment op.

Beste Actrice Televisiedrama

Elsie de Brauw voor haar rol in DUIVELSE DILEMMA'S - SYMBIOSE

In het Duivelse Dilemma SYMBIOSE speelt Elsie de Brauw de gescheiden moeder van een geestelijk gehandicapte zoon, met beginnende Alzheimer. Ze hebben een symbiotische relatie, niet alleen omdat ze van haar zoon houdt, maar ook omdat dit haar leven is geworden. Elsie de Brauw maakt de liefde voor haar zoon bijna tastbaar in haar blikken. Met haar beleven we dicht op de huid, haar wanhoop om haar zoon te verliezen. Haar wankelende geest is prachtig en invoelbaar verbeeld. Als ze hulpeloos en breekbaar op een druk kruispunt staat, gaat haar verdriet en verwarring door merg en been. Elsie de Brauw is een weergaloos actrice, die deze rol onnavolgbaar neerzet.

Kim van Kooten voor haar rol in HOLLANDS HOOP

Kim van Kooten speelt in de serie HOLLANDS HOOP de rol van Machteld. Beginnend als verwaarloosde echtgenote en moeder, ontpopt Machteld zich gaandeweg als complex karakter met een sterke eigen wil, dat helemaal door het lint kan gaan. Die complexiteit zet Kim van Kooten schijnbaar moeiteloos neer, waarbij ze ongeëvenaard snel kan switchen van de ene emotie naar de andere. In de meest vreemde situaties waarin het verhaal haar personage plaatst, blijft haar 'naturel' en perfecte timing haar handelsmerk. De 'gewone' vrouw Machteld is daarmee een onvergetelijke rol geworden.

Loes Schnepper voor haar rol in ONE NIGHT STAND IX – VOOR EMILIA

Loes Schnepper geeft een nieuwe betekenis aan het woord eenzaamheid door haar treffende vertolking van de gescheiden vrouw Lies. Deze actrice confronteert de toeschouwer met haar onsentimentele stijl van spelen en dat ontroert van meet af aan. Met veel verve toont zij onbevangen de lelijke kant van haar verval, waardoor ze schittert van schoonheid. Dit combineert ze met schrijnende functionele stiltes die je bij de strot grijpen. Haar aangrijpende prestatie is een aanwinst voor de Nederlandse film.

Beste Acteur Televisiedrama

Maarten Heijmans voor zijn rol in RAMSES

Een acteur waar je naar moet kijken zodra hij in beeld is. Zijn interpretatie van Ramses Shaffy is dynamisch, energiek, erotisch en hartstochtelijk. Je voelt aan alles dat Ramses in zijn aderen stroomt. En met zoveel lef en rauwheid neergezet. Je blijft ondanks de destructieve en egocentrische levensstijl van deze man houden. Door zijn vertolking van Ramses heeft Maarten Heijmans laten zien dat hij een hoofdrolwaardige acteur is met een unieke allure. Zijn 'presence' en vertolking zorgen voor een magnetische werking. Een veelzijdige jonge acteur die je in het verhaal meesleurt, of je nou wilt of niet.

Marcel Hensema voor zijn rol in HOLLANDS HOOP

Het karakter van psychiater Fokke wordt door Hensema op een toegankelijke verstrooide manier neergezet. Hij zorgt ervoor dat je je als kijker eenvoudig kan identificeren. De ontwikkeling van gefaalde onhandige echtgenoot naar succesvolle gevaarlijke drugsdealer voelt als de normaalste zaak van de wereld. Als publiek word je geconfronteerd met je eigen donkere karakter. Zijn onvoorwaardelijke liefde voor zijn gezin zet hij met zoveel flair en noodzaak neer dat het karakter weggkomt met de meest duistere praktijken. Marcel Hensema is daarmee de motor van HOLLANDS HOOP.

Mads Wittermans voor zijn rol in ONE NIGHT STAND IX – VRIJ

Een onderhuidse en sympathieke vertolking met een hoopvolle boog. Mads Wittermans weet in een korte tijd de suïcidale Kevin een ziel in te blazen zodat je wel moet blijven kijken. Hij neemt ons mee in zijn uitzichtloze situatie en laat je voelen hoe het is om binnen de gevangenis muren te leven. Hierdoor voelt het contact met de jonge Mariska als een uitweg. Wittermans zet Kevin als een onbevangen, introverte onvoorspelbare man neer, die een bijzondere vriendschap aangaat. De aantrekkingskracht tussen Kevin en Mariska wordt door Mads eerder als lief dan seksueel ervaren. Hij laat je de tweestrijd voelen die Kevin voert waardoor je als aanschouwer begrijpt waarom hij kiest voor zijn uiteindelijke lot. Het laat je achter met een benauwde leegte.

Beste Televisiedrama

Norbert ter Hall voor A'DAM – E.V.A. 2

Iedereen is op vele manieren met elkaar verbonden, en samen moeten we het zien te rooien. Ook in de tweede serie A'DAM-E.V.A., ofwel AMSTERDAM EN VELE ANDEREN, is dat het verbindende thema. Verhalen van diverse bewoners van Amsterdam vlechten zich door de samenlevings-perikelen van Adam en Eva, die nu samen een kind hebben. Elke aflevering zijn er nieuwe verhalen met nieuwe personages, die spiegelen aan het drama van onze eigen Adam en Eva. Een paradijs is het niet, maar samen komen ze er toch steeds weer uit, min of meer. Net als in het leven. Deze heerlijke serie is soms kort door de bocht, soms bijzonder grappig en inventief, en altijd heel herkenbaar.

Dana Nechushtan voor HOLLANDS HOOP

“Je oogst wat je zaait” is het motto van de nieuwe achtdelige dramaserie HOLLANDS HOOP van Franky Ribbens en Dana Nechushtan. En dat geldt niet alleen voor de forensisch psychiater Fokke Augustinus, die van zijn vader een Groningse boerderij erft, waar een wietplantage verborgen blijkt te zijn. Het team van HOLLANDS HOOP heeft ook gezaaid, en oogst een meeslepende serie van hoogstaand kwaliteitsdrama. In de traditie van BREAKING BAD reflecteert HOLLANDS HOOP op de dilemma's van het Nederlandse gedoogbeleid. De serie heeft een enorme vaart en zit vol vreemde gebeurtenissen, spanning, humor en prachtig menselijk drama.

Michiel van Erp voor RAMSES

Op een bijna magische wijze wordt de illustere chansonnier Ramses Shaffy weer tot leven gewekt in deze bijzondere miniserie. Ramses leefde groots en meeslepend, tot aan zijn ondergang in drank en drugs. De serie is niet alleen een ode aan dit muzikale fenomeen, maar ook een schitterend tijdsbeeld. Amsterdam is het decor voor zijn nachtelijke, met drank overgoten dwaaltochten. De zwart-witte archiefbeelden van de stad in de jaren '60 en '70 voegen een extra laag aan het verhaal toe, evenals de vondst om diverse personages elke aflevering een lied van Shaffy te laten zingen. De muziek in de serie is fantastisch en dompelt de kijker helemaal onder in de wereld van Ramses.

Beste Geluid

Albert van Veenendaal & Erik Langhout voor FLAT EARTH

Dat de geluidsontwerper samen met de componist op de titelrol staat is een zeldzaamheid en laat daarmee gelijk de kracht van deze samenwerking zien. Sound design en score zijn hier één. Alle denkbare geluiden die er uit een piano te halen zijn, zijn ingebed in een fraai en dienstbaar geluidsontwerp, dat nooit opdringerig is. Geluid en muziek vormen tezamen een associatief en poëtisch klanktapijt dat de gedroomde begeleiding is bij een caleidoscopische en beklemmende zoektocht.

Michiel de Boer voor HELIUM

Nooit was de stilte na het dichtslaan van een autodeur buiten in de sneeuw beter hoorbaar. Nooit klinkt iets als obligate opsmuk. Hier geen clichégeluiden van de brandende sigaret en de uil in de nacht. De spaarzame dialoog wordt perfect aangevuld door het smaakvolle sound design, dat je volledig meeneemt in het isolement van het hoofdpersonage. Ogenscheinlijk simpele omgevingsgeluiden zwellen aan en ebben weg en geven de film daardoor een voortdurende spanning.

Wart Wamsteker voor DE POEL

Je hoort aan alles dat deze geluidsontwerper het heerlijk vond om schaamteloos te mogen toegeven aan de wetten van de genrefilm. DE POEL ontleent haar spanning in grote mate aan de perfecte symbiose van geluid en score: geluid wordt score en omgekeerd en alles zuigt je mee met het lot van de personages, in een heerlijke vette poel van surround. Krekels gaan over in pizzicati, die overgaan in kikkers, die weer geborrel worden. En uiteindelijk een vlieg. Meesterlijk.

Beste Muziek

Djurre de Haan voor AANMODDERFAKKER

De muziek van Djurre de Haan past perfect bij de uitstraling van deze film: knapperig fris en vrolijk. Een draaimolen van plezier, maar ook melancholiek waar nodig, en vaak met maar een handvol noten. Met klein instrumentarium wordt in een opgewekt zestigerjaren-idioom op fraaie manier gestalte gegeven aan het ogenschijnlijk zorgeloze leven van de eeuwige student.

Christiaan Verbeek voor HELIUM

Het kerkorgel doet je opveren en hier gelukkig geen popliedje bij de aftiteling. Deze componist kan z'n mond houden en hierin toont zich de meester. Uit een klein klassiek ensemble weet Christiaan Verbeek een uiterst breed en onconventioneel geluidenpalet te toveren dat naadloos aansluit bij de lege en verlaten sfeer van de film. Leegtes blijven leeg. Een score die je niet nazingt, maar wel binnendringt en bijblijft.

Rowwen Hèze voor HEMEL OP AARDE

De gewaagde keuze van de regisseur om het Limburgstalige Rowwen Hèze te vragen voor deze score pakt goed uit. Al is het even slikken wanneer de zanger "flits" zingt bij een fotoflits, toch neemt de muziek je uiteindelijk mee tot de laatste dramatische flits van de slotscène. En worden de liedjes, die de film een natuurlijke authenticiteit meegeven, uitgekleed en omgevormd tot een effectieve, intieme en prachtige score.

Beste Production Design

Elza Kroonenberg voor AANMODDERFAKKER

Deze film heeft een rijkdom aan styling en locaties die het verhaal een enorme vaart geven. Alles zit lekker vol, veel en kleurrijk. Overal waar mogelijk en tot in de kleinste details is er door Elza Kroonenberg humor en plezier gebracht in deze bijzonder frisse film.

Alfred Schaaf voor HEMEL OP AARDE

Met veel aandacht en zorgvuldigheid hebben Alfred Schaaf en zijn team keihard gewerkt om alles tot in de puntjes te laten kloppen. De perfectie spat van elke scène af. En de precisie van de art direction maakt dat je meteen vanaf het eerste shot de tijd en plaats waar het verhaal zich afspeelt, als toeschouwer rijkelijk om je heen voelt

Kurt Loyens voor SOOF

Het art direction plezier straalt ervan af bij deze productie. Production Designer Kurt Loyens heeft de film als een choreograaf vormgegeven. Het verhaal rolt en loopt heerlijk om de door hem bedachte en gebouwde sets heen en dat maakt SOOF een feest om naar te kijken.

Beste Camera

Tibor Dingelstad voor HELIUM

Deze Director of Photography maakt op een krachtige manier de ophopende dreiging, angst en kwetsbaarheid van de hoofdpersoon voelbaar voor de kijker. De film zit vol visuele vertalingen die op subtiele wijze het innerlijk gevoel van de hoofdrolspelers verbeelden. De camera-instellingen zijn met grote stelligheid gekozen, wat resulteert in een eigen en frisse beeldtaal. Het getuigt van een 'mooi oog', dat Tibor Dingelstad van de - in basis alledaagse - locaties zulke krachtige en eigenzinnige shots weet te maken.

Melle van Essen voor JONGENS

Lef, is het eerste woord dat opkomt om de cinematografie van JONGENS te beschrijven. De camerastandpunten zijn sterk en uitgesproken. Vaak wordt bij shots zeer bewust met onscherpte gespeeld, waardoor ze het karakter van de acteurs en hun handelingen ondersteunen. Melle van Essen levert met zijn licht en cameravoering een enorme bijdrage aan het opwindende gevoel van ontdekken van het nieuwe onbekende in deze prachtige film. De 'eerste kus'-scène is nu al een klassieker.

Aage Hollander voor NENA

De prachtige openingssequentie trekt je gelijk aan je haren de film in. Aage Hollander hanteert een ademende en zorgvuldige cameravoering en zijn kaders zijn met veel gevoel voor de scènes gekozen. Er is geen moment dat je dichter op of verder weg van een scène wil zijn en dat maakt je onherroepelijk deelgenoot van deze prachtige film. De eindsequentie is fenomenaal gedecoupeerd en liet de jury ontroerd achter.

Beste Montage

Boudewijn Koole voor HAPPILY EVER AFTER

Meer nog dan fictiewerken wordt een documentaire 'geschreven' in de montage. HAPPILY EVER AFTER is samengesteld uit een veelheid van bronnen: nieuw gedraaid materiaal, privé-archief, foto's, stukjes speelfilm en associatieve beeldfrequenties. Dit alles is in één ademtocht verweven tot een intrigerend tragikomisch geheel. Ook de off screen vertelling en het muziekgebruik zijn goed gedoseerd en mooi opgebouwd. Het is de makers gelukt om in de opbouw te spelen met de verwachting en sympathie van de kijker. Het perspectief kantelt in de loop van het filmverhaal: terwijl je eerst met de hoofdpersoon (en tevens regisseur) mee kijkt naar de mannen in haar leven, wordt ze steeds meer zelf een factor in die mislukkende liefdes. Het is volgens de jury juist de montage die deze kanteling geloofwaardig en spannend maakt. Zowel op de vierkante centimeter, in korte sequenties als in de lange lijn is de film verrassend en vaardig gecomponeerd. Aan heel de montage is voelbaar dat er met veel liefde en langdurige aandacht aan is gewerkt.

Axel Skovdal Roelofs voor HELIUM

Axel Skovdal Roelofs neemt in HELIUM ruim de tijd en laat de shots precies lang genoeg staan zonder de kijker te vervelen. Zijn montage is een ultieme samensmelting van beeld, sound design en muziek waarbij de dialoog tot een minimum is teruggebracht. Dankzij deze componenten en door zijn buitengewone vakmanschap maakt Axel Skovdal Roelofs van een relatief klein verhaal, een grootse film.

Marc Bechtold voor SOOF

Ook met deze film heeft Marc Bechtold bewezen een vakman te zijn. In de montage van SOOF is het ritme van de film opvallend goed. Het neemt je mee in de wereld van de hoofdpersoon en haar familie, waardoor de toeschouwer letterlijk elke seconde geboeid blijft kijken. SOOF is verrassend effectief, puntig en fantastisch scherp op de humor gemonteerd, waarbij het scenario, de regie en het spel voorzetten geven die Marc Bechtold er allemaal weergaloos inkomt.

Beste Vrouwelijke Bijrol

Elise Schaap voor haar rol in AFSCHIED VAN DE MAAN

In deze film, waarbij veel zorg is besteed aan de uiterlijkheden van de jaren '70, geeft Elise Schaap in een flatgebouw vol grappige herkenningen, in steeds wisselende outfits met haar oversized bril nog een extra twist. In haar rol speelt ze nog een rol: die van "ik weet niet beter". Echter niets is minder waar, want ze zorgt voor een aardverschuiving in het leven van enkele bewoners van de flat. Het is erg grappig zoals ze zogenaamd onopvallend, steeds weer ergens ligt of opduikt. Een geestige vertolking van Elise Schaap, die blijft hangen.

Lies Visschedijk voor haar rol in HEMEL OP AARDE

Lust is zonde, seks is heilig. Lies Visschedijk zegt het en ze heeft daarmee meteen je aandacht. En met dat Limburgse accent zou het zo cabaret kunnen worden, maar dat wordt het niet bij Lies Visschedijk. Ze speelt de vrouw bloed- en bloedserieus en ze weet precies wat ze doet. Alles prachtig getimed en daarmee zet ze meedogenloos een zielige vrouw neer, die geleerd heeft niet haar eigen verstand te ontwikkelen. Zo past ze schitterend in deze film over katholiek opgroeien en de consequenties daarvan.

Willemijn van der Ree voor haar rol in ZOMER

Met haar eerste woorden: "niet met die modderpoten naar binnen" en het innemen van een aspirientje met een glas wijn verklapt Willemijn van der Ree dat ze een ongelukkige vrouw gaat spelen. Ze is pas tevreden als de maaltijd in chagrijn is beland en dat haar verjaardag gevierd wordt door de dorpsgenoten, terwijl ze zelf achter blijft in de keuken, klopt helemaal met wat ze speelt. Willemijn van der Ree begint zuur en ze blijft zuur en dat werkt in deze film. Ze heeft zich vastgebeten in haar kwaadheid en laat zo een vrouw zien, die met haar overtuigende norsheid dient als afzetmateriaal voor haar dochter die in deze 'zomer' een belangrijke beslissing maakt.

Beste Mannelijke Bijrol

Ton Kas voor zijn rol in JONGENS

Een vader zet hij neer, Ton Kas. Een volwassen man, die toch niet altijd opgewassen blijkt tegen de verrassingen van de opgroeiende zoons. De vader die hij speelt is zo bijzonder, omdat hij zo open is naar zijn zoons en dat wekt ontroering. Ton Kas weet precies wat hij doet, van lief met een knipoog naar de ene tot hard voor je eigen bestwil naar de andere zoon... Zo'n vader zou je willen hebben, zoals Ton Kas hem kiest te spelen. Geen licht cynische toon te bekennen. Nee, emotie, Ton Kas maakt het spannend.

Bob Schwarze voor zijn rol in SUPERNOVA

Bob Schwarze weet met minimale middelen duidelijk te maken, dat de dienst door vrouwen wordt uitgemaakt. Hij speelt overtuigend hoe hij daarin meedrijft, mee dobert en drinkt. Zo'n man die niet stampvoet en zegt: Daar wordt ik schijtziek van, maar het bij de anderen legt: "word jij daar niet schijtziek van?" Dat is dan ook zijn eerste zin en de toon van zijn rol is gezet. Bob Schwarze zet een man neer die geleerd heeft zich te schikken in ruil voor een biertje. Met de drank zal hij rustig blijven liggen op de met frustraties volgestouwde matras. Dat liggen en af en toe staan, het kijken en incasseren speelt hij prachtig en maakt de rol levensecht.

Steeff Cuijpers voor zijn rol in ZOMER

Wanneer je Steeff Cuijpers ziet toelopen op een meisje in bikini kan het met deze man twee kanten op: een slechterik of een goeie. Na vijf seconden heeft Steeff Cuijpers het duidelijk gemaakt: hij is een lieverd, van wie de kinderen uit het dorp niets te vrezen hebben. Met zijn wat lompe ledematen beweegt hij zich toch min of meer voorzichtig door dat gezin met kinderen, dat hij te eten moet geven. Met de keuze zo positief te blijven doorspelen, maakt Steeff Cuijpers van zijn rol een levendig en levensecht personage. Als hij zijn norske vrouw als cadeau een juwelendoosje met aarde geeft voor een moestuin, weet het publiek allang, dat zij hem niet om de hals zal vallen. Maar toch staat hij glunderend te hopen, dat dit wel gebeurt en zo maakt hij zijn rol grappig en tegelijkertijd ontroerend.

Beste Actrice

Ariane Schluter voor haar rol in LUCIA DE B.

Met weinig tekst en humor krijgt Ariana Schluter in LUCIA DE B. schaarse hulpmiddelen mee om een mooie rol te scheppen. Desondanks zet zij - zonder ook maar de minste neiging naar 'zielig doen' of melodrama - een meer dan indrukwekkende rol neer. Last but not least speelt ze iemand die nog bestaat... dat is lastig. Haar grote talent en vakmanschap maken dat het publiek en Lucia de Berk zich geen betere vertolker hadden kunnen wensen dat Ariane Schluter.

Abbey Hoes voor haar rol in NENA

Abbey Hoes speelt de rol vooral in haar stille spel. Dat doet ze uitstekend en nooit met enige valse dramatiek. Dat ze van haar vader houdt, laat ze niet zien door strelen of glimlachjes, maar door hem vrolijk en kritisch in de gaten te houden en niet te volgen in zijn groeiend verlangen naar de dood. De belangrijke zin: "Ik begin, als jij stopt", zegt ze zogenaamd als een herinnering aan een afspraak over roken, maar je ziet haar spelen: 'waar zijn we mee bezig, klootzak.' Laagjes spelen, dat kan Abbey Hoes. Chapeau!

Sigrid ten Napel voor haar rol in ZOMER

Sigrid ten Napel toont in haar rol stapje voor stapje de emotionele weg naar haar toekomst, die haar jonge personage nog niet heeft uitgestippeld. Wat zich aandient om haar heen wordt met vooral stil spel in haar kop opgeslagen en dat spel is beeldschoon, bescheiden en overtuigend. Ze stapelt haar teleurstellingen op en pas tegen het einde van de film hoor je voor het eerst heel veel verontwaardiging in haar stem, als ze haar moeder antwoordt met "je denkt toch niet dat ik nog mijn voeten voor je veeg..." Door haar geloofwaardig spel is ze dan een kleine heldin geworden.

Beste Acteur

Gijs Naber voor zijn rol in AANMODDERFAKKER

Gijs Naber pakt alles wat hem overkomt aan, om het onbelangrijke geploeter van zijn personage toch tot een verhaal te laten komen. Hij kiest niet voor onverschilligheid. Chagrijn komt in golven en trekt weer weg, omdat het te vermoeiend is. Zo maakt hij zijn rol uiterst grappig en interessant. De energie van de jonge Lisa boezemt hem angst in, dus wegwezen. Of niet... Hij laat het allemaal zien, veelal zonder tekst. Gijs Naber weet precies wat hij doet en het is lovenswaardig, dat hij van een hoofdrol die vrijwel geen emotie toestaat, zo'n onderhoudende aanmodderfakker weet te maken.

Jacob Derwig voor zijn rol in HET DINER

In de eerste scène al, zet Jacob Derwig zijn complete karakter neer met alle tegenstrijdigheden, die je doen vermoeden dat je daar nog veel meer over te zien en horen gaat krijgen. Ook zonder woorden speelt hij talloze lagen, waardoor je zin krijgt om te gaan volgen, wat er het komend anderhalf uur met deze man gaat gebeuren. Veel tekst hebben, zonder bij de opnames te weten hoe het gesneden en gemonteerd gaat worden, kan een cul de sac zijn voor een acteur en Jacob Derwig is voortdurend aan het woord. Op het doek én als voice over. Je hoort hem en ieder woord komt bij je binnen.

Gijs Blom voor zijn rol in JONGENS

Gijs Blom speelt de verwarring over alles wat er om hem heen gebeurt en waar geen einde aan lijkt te komen, overtuigend en vooral zo ontroerend. Zijn alleenstaande vader die voor het eerst botst met de iets oudere broer, die motoren steelt en meisjes versiert, Gijs Blom aanschouwt het allemaal. Dat willen versieren, dat moet zich langzaamaan bij hem ook gaan aandienen, maar dat doet het niet. De verwondering over het normale, wat hij zich niet eigen kan maken, speelt hij zo genuanceerd dat je met hem wordt meegesleept in een liefdesverhaal dat interessant is, omdat zijn personage daar zelf niet durft in te duiken. Gein, pijn, Gijs Blom speelt het allemaal.

Beste Scenario

Anne Barnhoorn voor AANMODDERFAKKER

Eigenwijs en eigenzinnig is dit scenario zeker te noemen. En binnen het thema van de film slaagt Anne Barnhoorn er dan ook feilloos in om de weg naar volwassenheid met absurdisme en humor te beschrijven, terwijl de personages volstrekt geloofwaardig en sympathiek blijven. Het resultaat is een gelaagd scenario, dat in eerste instantie eenvoudiger lijkt dan het is, maar nog lang in het hoofd van de toeschouwer blijft na-ijlen.

Edward Stelder voor HEMEL OP AARDE

Het scenario van HEMEL OP AARDE is een ode aan het verlies. Het verlies van jeugdige onschuld, van normen en waarden, van ouders die van hun voetstuk vallen. En dat alles speelt zich af in de jaren zeventig in het Katholieke Limburg, waarin de kerk een grote rol speelde. Op elke zonde staat een straf en de jonge hoofdpersoon die daar los van wil komen, doet dat met een aandoenlijk optimisme en zelfvertrouwen. Edward Stelder heeft dit proces zeer treffend, herkenbaar en vol humor beschreven, met originele en frisse dialogen, waarbij de benauwende sfeer (onderhuids) altijd voelbaar blijft.

Saskia Diesing & Esther Gerritsen voor NENA

Nena is een coming-of-age drama, waarin een zwaar onderwerp emotioneel wordt behandeld, maar nergens sentimenteel wordt. De film speelt zich af in 1989 tijdens die Wende en daarmee herleeft ook de geschiedenis uit die tijd. De wereld is volop in verandering en dat zien we terug in de vader-dochter relatie, die door Saskia Diesing en Esther Gerritsen liefdevol en herkenbaar is uitgewerkt. Terwijl de vader dood wil, wil Nena juist leven en die tegenstelling is prachtig met elkaar verweven in dit bijzondere scenario.

Beste Regie

Michiel ten Horn voor AANMODDERFAKKER

Regisseur Michiel ten Horn voelt zich als een vis in het water op de set en dat zie je, want het plezier spat van het doek af. Met zijn ongelofelijke gevoel voor details en de niet alledaagse keuzes in beeld, geluid en montage, is Nederland naar de mening van de jury zeker een groot talent rijker. Michiel ten Horn zorgt er met zijn originele regie voor, dat je als toeschouwer ruim 90 minuten lang met een glimlach of zelfs schaterlachend naar deze film zit te kijken en dat is niet iedereen gegeven.

Mischa Kamp voor JONGENS

Regisseur Mischa Kamp maakt grote indruk op de jury met deze intieme film over een prille liefde tussen twee vrienden. Elk shot is met precisie geregisseerd en onder haar leiding spelen Gijs Blom en Ko Zandvliet de sterren van de hemel. Zij behandelt haar acteurs en het onderwerp liefdevol en met respect. In een tijd waarin het niet zo gemakkelijk meer is om te zijn wie je bent, geeft Mischa Kamp iedereen die in eenzelfde situatie zit een duwtje in de rug. Een beter tijdstip om deze film te maken had ze niet kunnen kiezen.

Saskia Diesing voor NENA

Saskia Diesing slaagt er als regisseur in haar persoonlijk verhaal zo te vertellen dat je je als kijker nergens ongemakkelijk voelt. De pijn van de vader en de levenslust van de dochter zijn in hun tegenstelling mooi gecomponeerd en prachtig in beeld gebracht. In haar strakke regie wordt de film nooit sentimenteel en door de onderlinge chemie tussen de hoofdpersonages is NENA een pijnlijk maar tegelijkertijd ook een komisch drama geworden.

Beste Film

AANMODDERFAKKER – Iris Otten, Sander van Meurs, Pieter Kuijpers voor Pupkin Film

Wie kent 'm niet, the Dude! In deze film zien we de Nederlandse variant van the Dude, Gijs Naber, een fantastische rol neerzetten. Hij knettert van het doek af.

En wat een fris en eigenzinnig scenario van Anne Barnhoorn met lekker lopende dialogen en grappige wendingen. Een originele en goed acterende cast die spot on geregisseerd is door Michiel ten Horn. Het art direction team onder leiding van Elza Kroonenberg heeft zichtbaar plezier gehad en samen met D.O.P. Jasper Wolf deze rijk gevulde productie tot een visueel feestje gemaakt. En natuurlijk een pluim voor Pupkin Film dat zich in het afgelopen decennium heeft ontwikkeld tot een toonaangevend producent met liefde voor - en plezier in het vak.

HEMEL OP AARDE – Pieter Kuijpers, Sander van Meurs, Iris Otten voor Pupkin Film

HEMEL OP AARDE is een feest der herkenning voor iedereen die in deze tijd is opgegroeid.

Regisseur Pieter Kuijpers weet de katholieke edelkitsch perfect te gebruiken voor zijn vertelling, daarbij ondersteund door een geweldige cast, het prachtige production design en dito camerawerk.

Ook de jonge hoofdrolspeler neemt je met zijn indrukwekkende prestatie volledig mee in diens zoektocht naar geloof, hoop en liefde. De jury wil met deze nominatie eveneens de moed belonen voor het produceren van de eerste Limburgstalige speelfilm. HEMEL OP AARDE is een wrang en ontroerend sprookje dat in al zijn kleinheid toch met volle allure in alle disciplines over het voetlicht komt en zodoende een universele kracht krijgt.

NENA – Hanneke Niens, Hans de Wolf voor KeyFilm

Het gevoelige verhaal en grootse acteerwerk in deze debuutfilm heeft de jury unaniem ontroerd.

NENA is een hartveroverende film, onvoorspelbaar en buitengewoon realistisch. Scenario, acteurs, beeld- en geluidstaal vormen hier één onontkoombaar en aangrijpend geheel. Deze film slaat met een moker maar blijft desondanks altijd licht.

